

Високоповастантї Стане!

Терез тижнем спроводив я від п. Михайла Павлика паку книжок, котрі пущивши в розпродажу. З присланих книжок вzięли по кілька примірників лешито у мене (каждої книжки прислано по 50 примірників) а решта давно розійшлася. Я, посилаючи про собу о книжки, бажав передовсім Дренера, котрого в Тернополі т на ліи нема. Легве кілька примірників находиться між пологітєстю. Пилтасом Дренера у п. Павлика не може дістати; так ав мені п. Павлик, що його вже мале число, та-й також не ма його в редакції „Тромадського Голосу“, тільки у Вас. Я не вачився шкати по Дренера, бо його, як я довідався, дуже мало, а Вам потрібний ви до того, що ви даєте його з тіми книжками, котрих можна дістати за пятаку). Дженерва, будучи в неділю з Миколою Єрмистого з Куровець, довідав мене у цей його, що у Вас Дренера цілі сто си. Длєтого-то пишу отсю картку. Чи не думав би писати мені кілька кацають примірників Дренера, так

оправленого, як і неоправленого, комп'ютер-ди
я пустив в продаж. У нас книжки задивля-
ного скоро розходяться, бо руських книжок
зовсім браку в Тернополі. Правда, що п. Го-
лубович і п. Загайкевич сировадують
книжки, але самі безінтересні, з котрих
дуже мало діти, розумієш найменшої користі.
А таких книжок, як Дренер, Ювиль Драгоманова,
Рай і пошуки - немає нічого. Дренер находити
хитро у тих, що сировадують всі книги.

Прошу тебе прислати тільки примірників,
кілько дозволяє. А если не зможеш дати
без поштівки, то прошу тебе дати зяєти
местом під адресою: Д. В. poste rest. Тернопіль.
А если б був часом прислати, то я оплатю
пошту беру на себе. Я за цих два тижні
сиродав книжок на сотню. Самого Матеню
пустив в пошту аф 45 в примірників.
Можеб могли дати ціну тог на кілька
нових - то б скорше розійшовся.
Я не пишу тог власної ініціативи, але
не забуваю багатьох людей там з молодіжю,
як і зі старших.

З четвер, дні 29 марца, як знаєте, умеро в Мернихівцях наш старенький товариш Трищук. Розказували гершковецькі, що до останньої хвилини не втратив він притамності. В годину перед смертю неспішно говорив до Андруха Шмигельського: "Колумб-то погубо, що мої ті казми, що я оповів людям, надрукував, "Трищукський Голос". Він перед смертю хотів еще сказати, що його свій надрукував, "Тр. Гол." Справді еще давнійше писав був Шмигельський в ньому з дилом встануком оповідає, що їм подорожував Трищук, міграв свої ведучи, але редакція голумб-то не надрукувала!..

Хотіло б тако по вуму ледяно, що ці кроку вперед не можна було поступити і цета шадела заверток, мило того забил люди так великі, що зановки в надвіря, городи поди зобі, навіть до рогу. з маленького візна зробили гарний каравак, обдано його сіловськими килимами, умеро смерекати, запряжено до нього дві пари коней і товня пароду маючи і заводити потягуна не збиттар. О. Курдюк не прийшов випровадити Трищукана не вички емошном, навіть заборонив дати собі гол, хол, рогов і ареста з церкви. Загайкевич, що прийшов до Тершковець з нами голмурме у гечимати, погал виравді просити пона, але сні погал так маркувався за віку, як був маркурск з сідани-чол. Вийшло с того, що він не хотів ніти!

